

(4.)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3

[REDACTED]

képviselőjében eljár:

[REDACTED]

a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja 2015 JÚL 28.

[REDACTED]

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -05- 29 2/
PÉLDÁNY:	1 + MEGHATÁROLT IV.
MELLÉKLET:	2 KÖZTUK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	35.M. 915/2015
UTÓIRATON:	

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján)

1027 Budapest

Tölgyfa u. 1-3.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] i [REDACTED]

) Indítványozó

- a [REDACTED]

alperes ellen közalkalmazotti jogviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása iránt előterjesztett kereset tárgyában - a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35. M.4407/2012/17. sorszámú** első fokú - keresetet elutasító - ítélettel és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 51. Mf. 631.886/2014/6. sorszámú - az első fokú ítéletet helybenhagyó - részítélettel elbírált ügyben, amelyet a Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú - a 2015. január 28. napján kelt - **közbenső ítéletével** megváltoztatott és megállapította, hogy az alperes 2012. szeptember 27.-én kelt rendkívüli felmentési jogellenes; valamint a jogellenes rendkívüli felmentés jogkövetkezményei tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította;

- az I/1. alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselő - a [REDACTED]

[REDACTED] útján - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§ (1) bekezdése alapján alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú, 2015. január 28. napján kelt közbenső ítélete alaptörvény-ellenes, a **Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítéletét semmisítse meg**, mivel az sérti az Alaptörvény I cikkét, XII cikk (1) bekezdését, XVII. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

35.M.
Hu. 06.10.

Kérem Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig a Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5 **közbenső ítéletének végrehajtását** illetve a folyamatban levő új bírósági eljárást (35. M. 915/2015.) az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján **felfüggeszteni szíveskedjék.**

A felfüggesztési kérelmet az Indítványozó azzal indokolja, hogy a közbenső ítélet végrehajtásának felfüggesztése hiányában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felmentés jogellenessége jogkövetkezményeinek megállapítása tekintetében a tárgyalást a 35. M. 915/2015. számon újraindult ügyben folytatja, amely az Alkotmánybíróság által az indítványnak megfelelő döntése esetében felesleges eljárást és költséget, valamint bizonyítást jelent mind a felek, mind pedig az eljáró bíróságok részéről.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1) Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

A felülvizsgálati eljárásban hozott Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélet, illetve bírói eljárás ellentétes az Alaptörvény I., XII., XVII és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

Az Alaptörvény fenti rendelkezései az alábbiakat tartalmazzák:

I. cikk

- (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.*
- (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*
- (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*
- (4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.*

XII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.*

XVII. cikk

- (1) A munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.*

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A közbenső ítélet nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt alapelvekkel, továbbá az R) cikk és 28. cikk sem, miszerint:

Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

R) cikk

(1) *Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.*

(2) *Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*

(3) *Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.*

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

2) Közvetlen érintettség kifejtése

Az Indítványozó alperest a Kúriának a felülvizsgálati ügyben hozott Pfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélete (I/2 alatt csatolva) közvetlenül sérti, mivel az 51. Mf. 631.886/2014/6. sorszámú jogerős részítéletet arra hivatkozással változtatta meg, és állapította meg a rendkívüli felmentés jogellenességét, hogy a jogerős részítélet „*jogszabálysértően azt értékelte felperes közalkalmazott terhére, hogy nem vette fel családsegítő munkakörben a munkát és ebben körben nem működött együtt munkatársaival, ... továbbá nem foglalt állást abban a perdöntő kérdésben, hogy - közalkalmazottakat foglalkoztató munkáltató alperesnél - a családsegítő munkakörre - a felperes aláírása és hozzájárulása hiányában - a felek között létrejött-e érvényes kinevezés módosítás.*

A Kúria közbenső ítélete szerint (7. oldal utolsó bekezdés) „*a felperes helytállóan hivatkozott arra, miszerint a rendkívüli felmondás (helyesen felmentés) időpontjában a Kjt. 2.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 58.§-ában foglaltakra, mely szerint a felek a munkaszerződést (kinevezést) közös megegyezéssel módosíthatják, melyre 2011. április 30-tól a rendkívüli felmentés időpontjáig nem került sor.*”

Ezzel szemben a Kúriának az Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú 2014. május 21-én kelt részítélete hatályában fenntartotta (I/3 alatt csatolva) a [REDACTED] [REDACTED] felperesnek – a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] alperes ellen a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 35. M. 2870/2011/22. sorszámú részítéletének a Fővárosi Törvényszék 51. Mf. 639.274/2012/5. sorszámú részítélete azon megváltoztató rendelkezését, amellyel a II. fokú bíróság a vezetői megbízás visszavonása jogellenességét mellőzve, megállapította hogy „*a munkáltatót külön jogszabály (a Kjt-t módosító 2010. évi CLXXV. törvény (Tv) 7.§ (1) bekezdés c) pontja kötelezte arra, hogy a kinevezést módosítsa. Ezért a munkavállaló hozzájárulása ahhoz nem volt szükség. A felperes 2011. január 1-jével intézményvezetői beosztással határozott időre, 2015. december 31-ig kinevezett magasabb vezetői munkakörből vezető munkakörbe került áthelyezésre. A felperes ezen kinevezés-módosítást nem támadta.*”...”A [REDACTED]i Önkormányzat Képviselő-testülete a 99/2011 .(III.3.) határozatával a felperes vezetői megbízását visszavonta, amelyet felperes szintén nem

támadott, keresete csak a vezetői munkakörből családgondozói munkakörbe történő áthelyezése jogellenességének megállapítására irányult.”

Mindebből következően a Kúriának az Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú, 2015. január 28. napján kelt közbenső ítéletének meghozatalánál a korábban – 2014. május 21-én kelt – Kúria által hozott Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú részítéletben foglaltakat figyelembe kellett volna vennie, és a Kúria nem helyezkedhetett volna arra az álláspontra – a Tv-ben foglaltakkal és a Kúria Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú részítéletben foglaltakkal szemben – miszerint a felperes családgondozói munkakörbe történő helyezéséhez kellett a felperes beleegyezése, ezért munkavégzési kötelezettség – az áthelyezéshez való hozzájárulás hiányában – nem terhelte.

3) Indokolás a sérelmezett bírósági döntés Alaptörvénybe ütközésére

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélete sérti az Indítványozó szervezetet megillető, Alaptörvényben biztosított jogokat [I. cikk (4) bekezdés]: mint foglalkoztatót megillető azt a jogot, hogy a munkavégzési kötelezettségét nem teljesítő közalkalmazott személlyel szemben a törvényben foglalt eljárást alkalmazza és a foglalkoztatási jogviszonyt megszüntesse [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés), a munkavégzés során történő együttműködési kötelezettségeket a foglalkoztatott személytől megkövetelje [Alaptörvény XCVII. cikk (1) bekezdés], továbbá az ilyen ügyben a foglalkoztatott által indított kereset kapcsán a bírósági előtti eljárásban a tisztességes (időszerű) tárgyaláshoz (eljáráshoz) való joga érvényesülhessen [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].

a) A Kúria az Mfv. II. 10.557/2014/5. ítéletének meghozatalánál nem vette figyelembe a Kúria Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú részítéletben kifejtetteket. Ennek ezért van különös jelentősége, mivel a felperes foglalkoztatása és munkakörbe történő beosztása és munkavégzése ezen alapult.

E tekintetben Indítványozó hivatkozik arra, hogy a munkához és a foglalkoztatás szabad megválasztásához való joghoz a természetes személy jogalany esetében az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés második mondatában előírt kötelezettségek is kapcsolódnak. E szerint: ***Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.***

Tehát a munkához való jogot ezen alaptörvényi feltételekkel lehet érvényesíteni. Vagyis a közalkalmazotti kinevezés szerinti (munkakör szerinti) foglalkoztatásnak – amelyre a munkáltató köteles – több korlátja is van.

Ennek egyik tartalmi elemeként jelent meg a jogalkotásban a **2010. évi CLXXV. törvény 7.§ (1) bekezdésében** foglalt esetkör, amikor a jogalkotó lehetőséget biztosított arra, hogy a korábbi vezetői beosztásra adott munkaköröket a munkáltató módosítsa, a munkakört a vezetői megbízatástól elválassa, és a közalkalmazottat - a végzettségének, képzettségének megfelelő munkakörbe sorolja. A [REDACTED] Önkormányzat Képviselő-testülete ennek megfelelően hozta meg döntését a felperes új - családgondozói - munkaköri besorolására a 99/2011.(III.3) határozatával.

A végzettségnek, képzettségnek megfelelő munkakörbe történő besoroláshoz a közalkalmazott beleegyezését a törvény nem írta elő, ez csak abban az esetben kifogásolható, ha az adott munkakör tekintetében a közalkalmazott megfelelő végzettséggel, képzettséggel nem rendelkezik.

A Kúria az Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú részítéletében nem érintette – és a jogerős Fővárosi Törvényszék 51. Mf. 639.274/2012/5. sorszámú részítéleti rendelkezését hatályában fenntartotta – abban a kérdésben, hogy a felperes családgondozói munkakörbe került áthelyezésre a vezető megbízatása megszűnése miatt.

A felperesnek a vezetői munkakör helyett családgondozói – nem vezetői – munkakörbe történő beosztása a felperes beleegyezése nélkül nem volt jogellenes, és nem minősült a kinevezéstől eltérő végleges foglalkoztatásnak. A külön jogszabályi rendelkezésre tekintettel nem minősült az Mt. 58.§ (1) bekezdése szerinti munkaszerződés (kinevezés)-módosításnak.

Megjegyzendő a munkajogi szabályok – az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerinti, a foglalkoztatott képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzés szem előtt tartásával – lehetővé teszik a munkakörtől eltérő foglalkoztatást is.

A nem munkaszerződés szerinti foglalkoztatás esetében sem tagadhatja meg a munkavégzést a foglalkoztatott, mivel a munkamegtagadást a törvény nem teszi lehetővé. A munkajogi szabály megsértése miatt az Mt. 287.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti jogorvoslatnak van helye.

A felperes munkavégzése ezen időtartamot sem merítette ki, mivel korábban – a magasabb vezetői megbízatása 2011. április 30-ai hatállyal történő visszavonását követően – szabadságon, majd fizetés nélküli szabadságon volt.

Mindebből következően a Kúria megalapozatlanul foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperesnek joga volt a családgondozói munkakörben való munkavégzést visszautasítania, a munkavégzést e körben megtagadnia és a szakmai vezetői beosztást követelnie. Ezzel összefüggésben, mint a közalkalmazott által elkövetett súlyos kötelezettségszegés miatt a rendkívüli felmentés nem volt alkalmazható, ezért az jogellenes.

E döntés sérti az Alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezéseit.

Az új munkakört tehát a közalkalmazottnak tehát el kellett látnia, az nem volt megtagadható. Önmagában rendelkezésre állás – a közalkalmazottnak a munkahelyen történő megjelenése – ezt nem pótolja.

A munkát megtagadó, a munkakörében munkát nem végző közalkalmazott nem tesz eleget az Alaptörvényben foglalt kötelezettségének, ezért a munkáltató ezen munkaviszonyt joggal szünteti meg azonnali hatállyal (rendkívüli felmentéssel).

b) Az Alaptörvény XVII. cikk (1) bekezdésében foglalt munkáltatói alapjogot sérti a Kúria alkotmányjogi panasszal támadott közbenső ítélete.

A közalkalmazott felperes ugyanis – mint munkavállaló – együttműködési kötelezettségét nem teljesítette.

A magasabb vezetői megbízatása 2011. április 30-án az alperes jogelőd intézményében – beolvadással – megszűnt, a munkáltatói jogkör gyakorlója – a [REDACTED] [REDACTED] Képviselő-testülete – felperest az intézményvezetői megbízás visszavonása mellett családgondozói munkakörbe sorolta.

A felperestől az együttműködési kötelezettsége körében elvárható lett volna – a jogorvoslata elbírálásáig – a végzettségének, képzettségének megfelelő - családgondozói új munkakörében való munkavégzés.

A felperes számára a munkahelyének biztosítása és az alperesi indítványozó által ellátott közfeladat is ezt a célt szolgálta. Nyilvánvaló, hogy a közpénzből való finanszírozást nem szolgálhatja az a (csak rendelkezésre állási) felperesi tevékenység, amelyet a felperes az alperesnél végzett; oly módon, hogy felperes kifejezésre juttatta, hogy a családgondozói munkakörében nem kíván munkát végezni.

A Kúria mindezt - a társadalmi célok által meghatározott munkavállalói együttműködési kötelezettséget - figyelmen kívül hagyta, amikor a törvényi szabályokat abból a szempontból értelmezte, hogy felperes megvalósította-e a rendkívüli felmentés alapjául szolgáló tényállást. Erre tekintettel a Kúria ítélete alaptörvény ellenes.

c) A Kúriának az alkotmányjogi panasszal támadott Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú ítélete így nem felel meg a tisztességes tárgyalás követelményének: sérti az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdését és 28. cikkét.

A Kúria közbenső ítélete nincs összhangban a Nemzeti Hitvallás idézett elveivel.

A Kúria a jogszabályok értelmezésénél – nevezetesen, hogy a 2010. évi CLXXV. törvény 7.§ (1) bekezdése megfelel a józan észnek és a közjónak, erkölcsös és gazdasági célt szolgál – az Alaptörvény megsértésével helyezkedett arra az álláspontra – törvényi előírás hiányában – hogy 2010. évi CLXXV. törvény 7. § (1) bekezdésében foglalt munkáltatói intézkedéshez is szükséges a közalkalmazott beleegyezése.

ca) A munkakörváltás ugyanis a felperesi foglalkoztatott végzettségének, képzettségének megfelelő munkakörbe történhetett, és a közalkalmazott az állását nem veszítette el; továbbá jogorvoslattal élhetett, ha az új munkakör nem felelt meg a végzettségének, illetve képzettségének.

Erre tekintettel a munkaköri változás munkáltató által történő egyoldalú módosításának jogorvoslattal történő kifogásolásának (keresetindítás, fellebbezés) sem volt halasztó hatálya a munkavégzésre.

Erről a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 2.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt) 287. § (1) és (5) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

287. § (1) A keresetlevelet a munkáltatói jognyilatkozat közlésétől számított harminc napon belül kell előterjeszteni

a) az egyoldalú munkaszerződés-módosítással,

b) a munkaviszony megszüntetésének jogellenességével,

c) a munkavállaló kötelezettségszegése miatt alkalmazott jogkövetkezménnyel,

d) a fizetési felszólítással, továbbá

e) a 81. § (2) bekezdésében meghatározottakkal kapcsolatos igény érvényesítése iránt.

(5) A keresetlevél benyújtásának – az (1) bekezdés c)–d) pontban foglaltakat kivéve – halasztó hatálya nincs.

cb) Indítványozó álláspontja szerint a Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítéletének meghozatala során lefolytatott eljárása nem minősíthető tisztességes tárgyalásnak (eljárásnak) amiatt sem, hogy a Kúrai figyelmen kívül hagyta a Kúria Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú felülvizsgálati ügyben hozott érdemi határozatához kapcsolódó jogerő hatást.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) 6.§-a értelmében „*A bíróság határozata mindenkire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.*”

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 229. §-a az anyagi jogerőről az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

229. § (1) A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalpból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

A Kúriának tehát az Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélete meghozatalánál a Kúria Mfv. I. 10.387/2013/6. részítéletben foglaltakat – a tényállás és a jogalkalmas tekintetében is – figyelembe kellett volna vennie, és nem lehetett volna megállapítania a rendkívüli felmentés jogellenességének alátámasztására, hogy a felperesnek kellett a hozzájárulása a 2010. évi CLXXV. törvény 7.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a kinevezés-módosítását jelentő új munkaköri besorolás, a családgondozói munkakörbe helyezéshez.

Az anyagi jogerő hatásra tekintettel a felperes az Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú felülvizsgálati kérelmét nem alapíthatta volna arra, hogy ő nem járult hozzá a családgondozói munkakörbe történő kinevezés-módosításhoz, mivel a rendkívüli felmentés jogszerűségének az elbírálásához ennek már nem volt így sem ténybeli, sem jogi jelentősége.

Ezen részkérdésről – a felperes által indított perben - a Fővárosi Törvényszék az 51. Mf. 639.274/2012/5. sorszámú, II. fokú jogerős ítéletében, illetve a Kúria az Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú, 2014. május 21-én kelt felülvizsgálati ügyben hozott részítéletében már döntött.

A Kúriának e kérelmet – a felülvizsgálati ügy kapcsán - el kellett volna utasítania, mivel csak a családgondozói munkakörben való munkamegtagadás ténye lehetett volna csak a vizsgálendő kérdés. A két ügy (kérdés) „összemosása” (és a rendkívüli felmentés kapcsán annak a kérdésnek az ismételt „elővétele”, hogy az Mt. 58. § (1) bekezdés szerinti kinevezés-módosításhoz a közalkalmazott hozzájárult-e, pedig ezt a kérdést a Kúria az Mfv. I. 10.387/2013/6. határozatában már elbírált) sérti a tisztességes tárgyaláshoz való jog követelményét.

4) A jogorvoslati jog kimerítése

Indítványozó a jogorvoslati jogot kimerítette, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35. M. 4407/2012/17. sorszámú – a keresetet elutasító - első fokú ítélettel szemben – a felperes fellebbezésre figyelemmel - csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. A II. fokú bíróság jogerős részítélete ellen felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amely a jogerős ítéletet

megváltoztatta és felperes keresetének – a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéleti rész tekintetében – helyt adott: a 35. M. 4407/2012/17. sorszámú ítéletet ebben a részében megváltoztatta és megállapította hogy az alperes 2012. szeptember 27-én kelt rendkívüli felmentése jogellenes.

Mindezekre tekintettel indítványozó kéri a Kúria közbenső ítéletének megsemmisítését.

5) Nyilatkozat egyéb eljárásról

Az indítványozó alperes számára kedvező másodfokú jogerős részítélet ellen a Kúria előtt felperes kezdeményezett felülvizsgálati eljárást, amely eredményre vezetett a Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélet meghozatala folytán. Alperes ezen bírói határozatot támadja alkotmányjogi panasszal.

Alperes perújítási eljárást nem kezdeményezett.

Bizonyítási indítványként indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjék beszerezni a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól a egyrészt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35. M. 4407/2012. sorszámú iratait, másrészt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 35. M. 2870/2011. számú iratait.

Budapest, 2015. május 26.

Tisztelettel:

indítványozó

és képviselőjében a s i nevében

Mellékelt iratok:

- Ügyvédi meghatalmazás (I/1)
- Kúria Mfv. II. 10.557/2014/5. sorszámú közbenső ítélete
- Kúria Mfv. I. 10.387/2013/6. sorszámú részítéletet (I/3.)

